

Leve België, de Koning en de christendemocratie

“Zouden we België niet beter splitsen?” Het lijkt wel een van de grote levensvragen in ons land. De ene na de andere studie brengt echter één grote zekerheid naar boven: voor de werkelijke splitsing van België is er geen draagvlak. Confederalisme dan maar? Ik dacht het niet. Een ander heikel punt is onze monarchie. De koning vormt meer dan eens een twistpunt in het publieke debat. Het koningshuis zou veel te duur zijn en met een republiek zouden alle problemen van de baan zijn. Nochtans willen de meeste Belgen, ongeveer 58%, de monarchie behouden. In dit opiniestuk zal ik de voordelen van België en de monarchie trachten aan te tonen.

Waarom België blijft bestaan

splitsing. De staatshervormingen van de voorbije 50 jaar zijn politiek zeer moeilijke materie gebleken, waar lange periodes van crisis en onderhandeling aan vooraf zijn gegaan. Het splitsen van België lijkt dan al helemaal onmogelijk. Het scenario ligt bij iedere separatistische partij op tafel, maar de complexiteit van een dergelijke ingreep verhindert de politici deze handschoen op te nemen.

Wanneer de wil er is, is alles mogelijk. Maar... Er mag ook wel eens gesteld worden dat, ondanks het succes van nationalistische partijen zoals Vlaams Belang en N-VA, slechts een sterke minderheid van de Belgen separatistisch is. Deze sterke minderheid wordt dan wel niet door het parlement weerspiegeld, maar dat is te wijten aan N-VA die haar belangrijkste statuut in de koelkast heeft gestoken. Het ‘te groot’ worden van deze partijen zou op het eerste zicht een probleem kunnen zijn, maar dat is het niet aangezien in Wallonië de politieke wil tot verdere uitholling van de Belgische staat totaal ontbreekt.

De splitsing is een slechte zaak voor onze portemonnee. De economische gevolgen zijn zo goed als zeker desastreus. Naast de kosten die met een splitsing gepaard gaan, zouden onze economie en financiële markten ontzettend slecht reageren op deze instabiliteit. We mogen niet vergeten dat België en Brussel merken zijn met internationale uitstraling. Vlaanderen en Wallonië zijn dat niet, wat bij een splitsing de aantrekkingskracht van onze regio niet ten goede zou komen.

Het grootste probleem blijft Brussel. Een ongelooflijk belangrijk internationaal centrum dat maar liefst 19% van ons BBP vertegenwoordigt. Vele scenario's zijn denkbaar voor Brussel. Een co-bestuur van Vlaanderen en Wallonië lijkt een aanvaardbaar compromis, maar zal niet tegemoet komen aan de eisen van Vlaanderen en Wallonië zelf. Brussel bij de ene of de andere is totaal ondenkbaar, gezien het economisch belang van Brussel. Een Europees district is nog iets anders. Allemaal complexe scenario's, waarbij het zeer moeilijk wordt de noodzakelijke politieke meerderheid te vinden. Bovendien komt dit ook niet tegemoet aan de wil van de Brusselaars zelf, die volgens experte Bea Cantillon liever op eigen benen zouden willen staan. Maar dat is onmogelijk, want het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is te arm en te klein.

Confederalisme als oplossing?

We moeten rekening houden met de specifieke situatie in ons land. Daarbij erken ik het bestaan van de verschillende gemeenschappen en zodus is opnieuw een unitaire

staat instellen onwenselijk. Het beste model voor België is het coöperatief federalisme, confederalisme is dat niet.

Het behoud van de Belgische staat en het confederalisme valt niet met elkaar te rijmen. Het federale België zou dan worden opgedoekt, waarna 2 of meer delen onafhankelijk worden en daarna via een internationaal verdrag een Belgische statenbond creëren. In wezen is het dus gelijk aan separatisme, aangezien het ons land opdoekt en België zowat verwordt tot een soort overkoepelende internationale organisatie. Er is nog een mogelijkheid om de Belgische symbolen te behouden in de confederale staat, maar die zouden volledig uitgehold worden bij het bestaan van interne onafhankelijke staten. In tijden van grensoverschrijdende problemen zich op zichzelf terugplooiën is complete nonsens. Men moet in dit land en ook binnen de Vlaamse Christendemocratische familie opnieuw de deur durven openzetten voor herfederalisering van bepaalde bevoegdheden, die de efficiëntie van ons federalistisch model ten goede komen.

Leve de Koning! Vive le Roi! Es lebe der Köning!

De monarchie komt in deze tijden steeds meer onder druk te staan. Er heerst als het ware een anti-monarchie stemming. Er zijn uiteraard nadelen verbonden aan de monarchie, niets bestaat immers zonder schoonheidsvlekken. De voordelen wegen echter veel sterker door. In tijden van onzekerheid en angst is de koning als “Vader des vaderlands” een symbool van houvast, autoriteit en stabiliteit. Wanneer de politici hebben afgedaan, biedt de persoon van de koning zekerheid. Buiten deze symboliek, brengt onze monarch dit ook werkelijk in de praktijk. Veranderende tijden brengen angst en onzekerheid met zich mee, en zoals steeds worden daarvoor in de samenleving schuldigen gezocht. Vandaag zijn het migranten en andere minderheidsgroepen die het moeten ontgelden. De koning is geen politicus die stemmen moet winnen en heeft dus niet als doel de angst bij de bevolking om electorale redenen te misbruiken. De koning is een verbindingsfiguur tussen oude en nieuwe volksgemeenschappen, die als ultiem doel heeft het voortbestaan van het land te verzekeren en daarnaar te handelen. Hij is de absolute dienaar van het algemeen belang.

De macht van de koning is de voorbije 2 eeuwen terecht sterk ingeperkt. Zijn taak is ceremonieel, zonder echte politieke macht. Sommigen beschouwen hem dan ook als een overbodige figuur. Maar in ons buitenlands beleid, handelsmissies en diplomatie is de herkenbaarheid van ons staatshoofd een absolute troef. Het vergroot de herkenbaarheid van ons kleine landje. De vorst is een merk waarvoor bij veel landen en zelfs wereldmachten veel respect bestaat. Neem nu bijvoorbeeld de oosterse culturen, waarbij veel eerbied bestaat voor deze functie. De koning faciliteert de toegang tot wereldmachten zoals China en Japan.

Het geboorterecht en de erfelijkheid van de monarchie houdt inderdaad een zeker risico in. Maar niemand wordt beter op zijn of haar functie voorbereid dan de troonopvolger. Zijn of haar hele leven staat in teken van deze taak en het dienen van het algemeen belang en zodus wordt er veel geïnvesteerd in de opleiding van de troonopvolger.

Het democratisch gehalte van een monarchie lijkt beperkt, maar stellen dat de koning totaal geen deel uitmaakt van een democratie gaat voorbij aan enige nuance. Zijn taak is immers

beperkt tot een ceremoniële functie met democratische controle en met als doel de Belgische belangen te behartigen. De participatie is een grotere bedreiging voor onze democratie dan de huidige functie van onze vorst. Bovendien zijn er heel wat sferen in de samenleving niet democratisch, zoals het bedrijfsleven, het gezin, de school, de vakbond...

Christendemocratisch pleidooi

Ik vraag de christendemocratische familie in Vlaanderen om België te beschouwen als een vaststaand feit. Wij plaatsen mensen centraal en dus ook de zorg en solidariteit met degenen die naast ons leven. We erkennen de gemeenschappen en geven deze in het kader van subsidiariteit de nodige autonomie, zonder daarin te overdrijven en de solidariteit met onze Waalse vrienden uit te hollen. Het doel moet zijn de federale staatsstructuur opnieuw efficiënt te maken om zodus de huidige en volgende generaties mee te laten genieten van ons prachtig land.

Bron

<https://www.demorgen.be/binnenland/kwart-van-de-belgen-wil-republiek-in-plaats-van-monarchie-b17f5e07/>

Jonah Penninck
Voorzitter Gent